

Publicerad 2006-10-27 21:03 av Annika Sandberg

Operation: rädda själarna

Själär är hungriga varelser. De behöver matas, ständigt. Matas med kärlek och med ord. Matas med närhet till andra själar.

Utan mat blir själen tom. Dröjer det tillräckligt länge innan den fylls på blir den så tom att drastiska åtgärder måste tas till.

Själen blir en parasit.

Den börjar livnära sig på själva kroppen den bor i, och därmed äter den upp även sig själv. Kroppen tunnast ut. Undan för undan blir den skörare för att tillslut inte synas alls.

En osynlig kropp kan inte leta föda åt sin själ.
Andra kroppar ser den inte, märker inte att den finns.
Närheten till andra själar blir allt mer avlägsen.

Men själen, som ju ständigt är hungrig, låter sig inte nöja. Den fortsätter att äta på sin egen kropp. Den börjar äta sina egna tankar och på vägen hinner tankarna bli infekterade. Perversa, ja, nästan incestuösa.

En sådan själ
i en sådan kropp
har bara två möjliga vägar att gå:

antingen fortgår denna skruvade form av kannibalism till självförintelse och död,

eller så letar kropp och själ tillsammans febrilt efter en än mer ihållig själ. Livnär sig på att infektera andra själar. Lever i förnekelse om sitt eget bittra öde, så länge den kan hitta, eller skapa, en själ som har det värre. Lever av andras fattigdom och svält, omvandlar den till syre och föda.

Oavsett vilken av dessa vägar de väljer är resultatet förödande. Allt det gör är att skapa mer fattigdom och svält. Fler tomma själar.

Därför måste alla själar, alla kroppar, tillsammans kämpa för att fylla dessa hungriga varelser. Med kärlek. Med ord.

Allra helst de själar som försöker infiltrera oss med hat och ondska, de som infekterar oss och strör salt i våra sår.

Allra helst de själar som inget säger. De själar som nästan inte finns.

Vi måste älska varandra. Med kärleken får man aldrig vara snål.

Nej, slösa med kärleken. För kärlek är själens föda och det enda som kan rädda oss,
det enda som kan förmå oss att överleva.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Sandberg med Poeter.se id #11620 innehar upphovsrätten